

Opening ijsvogelhut (tekst van Hans Dorrestijn)

Toen ik nog nooit een ijsvogel gezien had en de eerste is eigenlijk betrekkelijk kort geleden want ik ben een laatkijsvogel, toen vertelden de mensen die 'm wel gezien hadden altijd in geuren en kleuren hoe verschrikkelijk mooi die was, nog veel en véél mooier dan ze er op foto's en in natuurfilms uitzagen. Ik wist zeker dat ze overdreven om mij een beetje jaloers te maken en ik dacht altijd bij mezelf als die grootsprekers zo zaten op te pochen en op te snijden over de schoonheid van de vogel die zij wel hadden gezien en ik niet, dan dacht ik stiekem bij mezelf: "Nou 't zal allemaal wel meevallen, vriend!" Mijn ervaring is dat mensen in zulke gevallen altijd overdrijven. Bijvoorbeeld dan hebben ze ergens een buizerd gezien, 1 buizerd en dan stikt het er van de zangvogels. En buizerds zingen niet eens, die mauwen als een kat. En als je dan zo stom was om met die figuur mee te gaan naar het gebied van de buizerd dan zat hij er natuurlijk voor 't eerst in 25 jaar niet. En dan moest je al dolblij zijn dat er een kudde schapen te zien was. Zo ging dat ook altijd als kroegtijgers tegen je zeiden: "In die en die tent krioelt het op dinsdagavond altijd van de mooie wijven die allemaal aan de haak geslagen willen worden". Dan ging je mee op dinsdagavond en dan zat er alleen een stel dronken kerels te ouwehoeren over mooie wijven. Dus ik nam ook de schoonheid van de ijsvogel met een korrel zout.

Tot ik hem in 1999 dus op de valreep eigenhandig zag, niet eens in het natuurgebied zelf maar ernaast, waar je niet mocht komen. Toen was het dan ook meteen heel erg raak want het was een ijsvogel met 3 jonkies. Met al mijn praatjes heb ik de rest van de dag met openhangende bek rondgelopen. Wat een schoonheid! Dat wonderlijke lichtblauw! En nog wonderlijker; de kleurcombinatie. Wie kan er zo een gewaagde kleurencombi bekenken? Ijsblauw met warm oranje. Onbegrijpelijk! Geniaal. Het enige bezwaar van de ijsvogel vind ik dat piepje waaraan echte vogelaars zijn aanwezigheid herkennen. Dat piepje zeggen ze is schrill, maar voor mij niet schrill genoeg. Ik hoor het echt nooit en op mij maakt de ijsvogel daardoor een doofstomme indruk. Fout natuurlijk maar ieder mens kijkt vanuit zichzelf. Stom want mijn tv vriend Nico de Haan ziet hem altijd eerder, dat kan ik niet uitstaan. Ik hou veel meer van ijsvogels dan hij want hij houdt meer van lepelaars. Dus ik heb veel meer recht op de ijsvogel.

Niet zo lang geleden waren we aan de IJssel en daar hoorde hij weer dat piepje ergens en hij stond nog als een bromtol om zijn as te draaien maar toen zag ik de ijsvogel neerdalen op een tak boven het water. Dat was de enige keer dat ik van Nico heb gewonnen. Behalve die keer met de kwak. Maar dat vertel ik wel bij de opening van de kwakkenhut.